

БУДЬТЕ З НАМИ ЩЕ ДОВГІ-ДОВГІ РОКИ

За багаторічною традицією 7 травня 2014 р. ветеранів Великої Вітчизняної та дітей війни, колишніх працівників ветеринарної медицини, було запрошено до головного управління ветеринарної медицини в м. Києві для відзначення Дня Перемоги.

І якщо в попередні роки організатори такого заходу хвилювалися, чи вистачить усім місця за святковими столами, то нині переймалися тим, чи зможуть їхні літні колеги знайти в собі сили для таких гостин. І ветерани не підвели. Звичайно, прийшли не всі запрошені, та для традиційного загального знімка на згадку довелося-таки ставати щільніше.

Та й під час виконання гімну України, яким почалися урочистості, голоси ветеранів лунали досить упевнено.

Заступник Голови Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України **Віталій Володимирович Башинський** привітав усіх присутніх зі

світлим святом Перемоги й передав поздоровлення від Володимира Михайловича Горжеєва. Він нагадав, що нині в державній мережі працює 34 тисячі лікарів ветеринарної медицини і стільки ж – у приватній сфері. «Кожен з них використовує те, чого навчили їх ви, наші шановні ветерани. Ви – невід'ємна частка нашої історії, нашого серця, нашої душі. Дякую за все те, що ви зробили і робите для нас. Від усієї служби ветеринарної медицини України бажаю вам здоров'я, довгого життя і, найголовніше, щоб кожен з вас пам'ятав, що ніхто ніколи вас не забуде. За будь-яких умов ми будемо вам допомагати!» – підвів риску В.В. Башинський.

Наступним узяв слово директор Департаменту ветеринарної медицини Держветфітослужби України **Олександр Мар'янович Вержиховський**: «Я мав честь працювати з вами, шановні ветерани. Є з кого брати приклад. І хочу запевнити, що служба ветеринарної медицини в надійних руках. А ви зі свого боку пообіцяйте, що ми зустрічатимемося з вами ще не один рік».

Про величезні людські втрати під час Другої світової війни нагадав заступник директора з наукового забезпечення лабораторної діагностики заразних хвороб тварин Державного НДІ з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи **Олег Михайлович Неволько**: «Війна не оминула жодну родину. Низький уклін усім вам, кому довелося жити й вижити у страшні часи лихоліття. Тож будьте з нами ще довгі-довгі роки».

Від імені ветеранів за добрі побажання подякував **Анатолій Трохимович Борзjak**, додавши: «Ці щорічні зустрічі дуже важливі для нас. Але життя бере своє і нас збирається за святковими столами щодалі менше. Вшануємо пам'ять тих, хто пішов в інші світи». І в залі на хвилину запанувала тиша.

Та, як кажуть самі ветерани, життя триває й потрібно триматися. Коли ж мікрофон узяла **Надія Євменівна Шматок**, одразу стало зрозуміло – є ще по-

рох у порохівницях. Енергії цієї 87-річної жінки можуть позаздрити молоді. А щодо пам'яті!.. На біс читала усмішки Павла Глазового (а їх у її репертуарі вистачить на цілий творчий вечір!).

Не хоче поступатися рокам і колишня фронтова медсестра **Ганна Антонівна Волосевич**. Вона напрочуд жіночна, тому й не боїться признаватися, що їй уже 91-й. Разом з чоловіком відсвяткували 66-ту річницю сімейного життя. Тож усім побажала родинного щастя, щоб були в оточенні дітей, онуків, правнуків.

Як із рідною, привіталася зі мною **Тетяна Ісаківна Москаленко**, подякувала за замальовку про її життя в травневому випуску журналу і, трохи ніяковіючи, додала: «Ви з мене наче ангела зробили». «Те, що Вам і всім, хто тут присутній, довелося пережити, вже за життя робить вас ангелами», – щиро відповіла я.

Постійний ведучий цього заходу провідний лікар ветмедицини, епізоотолог **Юрій Євгенович Мореквас** своєю щирістю, доречними жартами, увагою до кожного створював не просто святко-

вий настрої, а наче знімав з ветеранських плечей тягар прожитих літ. Гості всміхалися, співали пісні, проголошували тости. А коли **Олег Петрович Нагорний** узяв у руки баян, завзята танцюристка **Прасковія Трохимівна Михайленко** не змогла всидіти на місці (ї їй 84 роки) й закружляла в танці з колишнім воїном-афганцем **Іваном Петровичем Слободенюком**. Це також уже традиція.

«Ми завжди раді бачити вас, і не лише з нагоди свят, – звернулась до ветеранів заступник начальника головного управління ветеринарної медицини в м. Києві **Наталія Володимирівна Курята**. – Цю зустріч, цей святковий стіл ми готували з душою, як для власних батьків. Ми так хочемо, щоб ви всміха-

лися, щоб відпочили душею, щоб вона хоч на кілька годин помолодшала». І, судячи з відгуків і вдячних слів ветеранів, це їм вдалося. Ветерани жваво цікавляться справами сьогоднішніми, намагаються більше дізнатися про тих, хто нині працює на їхніх колишніх робочих місцях, а це також свідчить про те, що Державна ветеринарна та фітосанітарна служба України тримає постійний зв'язок зі своїми старійшинами, які закладали її підвалини.

Розходилися ветерани з добрим настроєм, з надією зустрітися в цих стінах і наступного року, з мрією, що в країні буде мир, ціну якого вони добре знають.

А вдома про приємну зустріч їм нагадуватимуть червоні гвоздики, трав-

невий номер журналу «Ветеринарна медицина України» і телефонні дзвінки колег: «Із Днем Перемоги! Ми Вас любимо! Будьте з нами ще довгі-довгі роки!» ☺

Вікторія Ісаєнко

